

Kellemes élményeim

Az egész úgy kezdődött, hogy kora reggel 6 órakor indult az emeletes buszunk az iskola elől. Nagyon izgatott voltam, viszont kicsit fáradt is a korán kelés miatt. A buszon lent ültem és nagy boldogság töltött el, amikor átléptük a határt, mert eddig még soha nem jártam külföldön.

Az úton kártyáztunk, beszélgettünk, közben teljesen elkápráztatott a román hegyek látványa. Készítettem is jó sok képet, főleg a királyhágói megállónál. Megszakítottuk az utazást Bánffyahunyadon a templomnál, ahol egy erdélyi lelkész beszélt az itteni történelemről, vallásról. Korondon szálltunk meg egy panzióban, az erkélyről nagyon szép volt a kilátás. Minden nap kimentem egy kis friss, hegyi levegőt szívni és feltöltődni a táj látványával.

A következő napon a bözödújfalui emlékparkba mentünk, ami nagyon érdekes volt. Lajos bácsi beszélt az elárasztott falu történetéről, a II. világháború utáni eseményekről, a falu szomorú sorsáról, a holokausztról. Még a magyar Himnuszt is elénekeltük. Ezután a Szalmakalap Múzeumba mentünk, ahol szintén Lajos bácsi helyi mesteremberekkel együtt tartott bemutatót, hogyan kell a szalmából szép, díszes dolgokat készíteni. Sokféle kalapot mutattak be, amelyek nagyon tetszettek. Elmondták azt is, hogy akkor pihen a szalmakalap, amikor tél van vagy a gazdája már nem él. Lehetett lángost is kapni, olyan finomat én még életemben nem ettem! Elsétáltunk az úgynevezett csodakúthoz is, aminek a vize az ottani erdőben ered, majd egy malomba, ahol megismerhettük a búzafeldolgozás lépéseit. Délután Székelyudvarhelyre utaztunk a szoborparkba, ahol az idegenvezetőnk beszélt a híres erdélyi vajdákat megformáló alakokról. Megnéztünk egy I. világháborús emlékhelyet, itt Csaba bácsi beszélt az erdélyi hősookról, és a Horthy-korszakról. Megtudtuk, hogy a II. bécsi döntéssel ezt a területet visszakapta Magyarország.

Szerdán Farkaslakán, Tamási Áron szülőházánál indítottuk a napunkat, majd megkoszorúztuk a templomnál lévő sírját. Volt alkalmunk kürtöskalácsot is sütni, nagyon finom volt. Később Korondon ebédeltünk, ahol sok helyi különlegességet kóstolhattunk és vásárolni is lehetett. Majd a csapat kettévált, előbb bazárba mentünk, itt vettem meg a családomnak az ajándékokat. Később meséltek az egy éve beomlott sóbányáról, és megmutatták a sófeldolgozás folyamatát. Ezután a helyi taplászatot néztük meg, ahol megtudtuk mennyi mindenre lehet felhasználni a taplógombát, sőt az is kiderült, hogy taplászat az egész világon csak itt van, de sajnos kevesen űzik ezt a mesterséget. A taplász, akivel találkoztunk, mesélte nekünk, hogy ő már látott medvét testközelből, de szerencsére el tudott menekülni.

Másnap a Csíki Csipsgyárat néztük meg, ahol bemutatták a gyártási folyamatokat. Számomra az volt a legmeglepőbb, hogy lámpa segítségével ízesítették a csipszet, amitől nagyon meleg volt a helyiségben. Végül kaptunk kóstolót legújabb fajtájú csipszből, ami nagyon ízlett. Majd elmentünk az Ezeréves határhoz, ahol egy csángó népcsoportból származó férfi beszélt a csángóságról, a magyar történelemről. Szerinte ez a föld mindig is magyar föld lesz. Itt sok képet készítettünk a tájról, igazán gyönyörű volt. Sétáltunk még a hegyen felfele a kopjafákkal szegélyezett úton. Később elmentünk a Csíksomlyói kegytemplomba, ami éppen felújítás alatt állt, de belülről csodálatosan fel volt díszítve. Este Korondon vacsoráztunk, majd a helyi iskola előadását néztük meg. Volt népdaléneklés, zenekar, szavalás, néptánc és mazsorett is, végül egy közös tánccal zárult az ünnepség. Engem a zenekar varázsolt el a legjobban. Összeségében ez a nap volt a leghosszabb, itt utaztuk a legtöbbet.

Szombaton először a Medve-tavat néztük meg, ahol a sóhegyek a vulkáni tevékenység során keletkeztek. Nagyon különlegesek voltak. Majd a Békás-szoroshoz mentünk, sajnos itt végig esett az eső. Miután elértük a szoros végét, a busz levitt minket a Gyilkos tóhoz, aminek a legendája roppant izgalmas. Csaba bácsi egyébként sokszor avatott be minket érdekes és meghökkentő helyi történetekbe az egész kirándulás alatt.

Vasárnap elérkezett a kirándulás vége, sajnos haza kellett mennünk.

Nagyon jól éreztem magam, szuper élmény volt! A csoport nevében köszönjük szépen a kísérő tanároknak: Hajni, Icu, Edit, Zita, Klári néninek, Laci és Józsi bácsinak, valamint a helyi idegenvezetőnek, Csaba bácsinak, Lajos bácsinak és minden előadónak, akik színesítették a Határtalanul programokat.

Írta: Hidvégi Zsombor (7.a)